

Henri Bedros Kifa försvarad

David Dag

Kära läsare den assyriska falangen publicerade en artikel i sin nättidning *Hujada* (*Huyodo* = Union) med titeln ”*Henri Bedros Kifa avslöjad*” 30 januari 2012 där författaren till artikeln valt att vara anonym och gömma sig bakom namnet ”redaktionen”. Förmodligen gjorde författaren det pga av han ville ha integritetsskydd och för att undvika personliga påhopp och trakasserier i framtiden. Andra författare har tidigare avslöjat sin identitet i *Hujada* i liknande sammanhang om inte det är en sk pseudonym som man gömmer sig bakom förstås – pga av integritetsskydd.

Något jag anser vara fejt från författaren till denna artikels sida är att artikeln är skriven på ett språk som inte Henri förstår med tanke på att han är bosatt i Frankrike med ursprung i den arameiska staden Urhoy (Edessa, enligt primära inhemska källor var staden arameisk och inte assyrisk, vilket däremot artikel som är riktad mot Henri indirekt vill att läsarna ska tro).

Författaren har alltså inte tänkt på att Henri Bedros Kifa inte förstår svenska utan enbart kan tala arabiska, franska och engelska och istället valt att skriva artikeln på svenska. En annan sak är att den person som man valt att ”avslöja” (för att använda författarens till *Hujada*-artikelns terminologi) har rätt till att försvara sig själv genom att skriva en artikel mot denna, det är en mänsklig rättighet anser jag. Därför kände jag genom tvungen genom min omtanke att försvara Henri mot en vinkling om honom.

Ett annat misstaget från författarens egna sida var att istället för att referera till Henri Kifa och hans artikel direkt så valde han alltså att indirekt referera till Henris ”misstag” genom en föreläsning som hölls av en av den ”assyriska identitetens försvarare och apologet” nämligen Augin Kurt Haninke som bjöds till Assyriska kulturhuset i Västra Frölunda i Göteborg. (Augins föreläsning filmades av den ny etablerade assyriska falangens webbtv kanal Assyria TV. Augins föreläsning är väldigt vinklad och det mesta Augin föreläste om finns motargument med källor till som jag har till hands. Detta får jag återkomma till i kommande artikelserie om i framtiden).

Författaren till *Hujada*-artikeln verkar inte kunna läsa arabiska själv eftersom annars hade han nog refererat till Kifas magisteruppsats direkt istället för att ta hjälp av någon företrädare från assyriska falangen som både kan läsa och skriva på arabiska direkt eller indirekt.

Fokuset i artikeln handlar om Kifas magisteruppsats ”*Nakbat as-Suryan al-Rhawiyyin 1924*” som han skrev 1982 på arabiska i University of Lebanon. Uppsatsen handlar om de tiotusentals arameer-syrianer, och armenier som flydde staden Urhoy (nuvarande Urfa i Turkiet) 1924 då den turkiska

republiken enbart var 1 år gammal och 1924 var det år som ottomanska riket officiellt föll och upphörde att existera för att senare efterträdas av den turkiska republiken. Arameerna-syrianerna flydde till det franska protektoratet Syrien (Libanon var vid den tiden en del av Syrien).

Henri lägger fokuset i uppsatsen på sina farföräldrars öde där han bland annat resonerar kring termen *suryan*'s (på arabiska) ursprung och även annat (som i min artikel är orelevant från Henri's).

De flydde till staden Aleppo (Halab) i det närliggande Syrien där de bosatte sig i det syrianska kvarteret (på arabiska kallat *Hay as-suryan*. Dock begick malfono Abrohom Nuro misstaget att översätta *Hay as-Suryan* till ”*The Assyrian Quarter*” på engelska i sin bok *Krukhyo dil* dvs *My Tour* som han skrev på arameiska och arabiska). Om dock kvarteret skulle heta *hay-al-Ashuri* på arabiska skulle man kunna förstå det. Men så var inte fallet).

De första som flydde till Aleppo/Halab var dock inte från Urhoy/Urfa utan de var från staden Sadad som ligger utanför Homs i Syrien (Sadadborna kallas för Sadiye på arabiska). Senare kom det en våg från Urhoy och Mardin dit enligt den nuvarande syriska ortodoxa biskopen Mor Gregorius Yuhanon Abrohom som residerar i Aleppo/Halab

Under den tiden efter det sk Syket-Picot föredraget 1919 indelade Frankrike och Storbritannien. Mellanöstern mellan sig efter att Första Världskriget, Seyfo och Ottomanska riket höll på att falla sönder.. Syrien var under denna tid under fransmännen och det är därför som man kan hitta papper och id-handlingar på franska där det står vilken minoritet eller gruppering man tillhörde. Vissa av dessa id-handlingar stod det *assyriene* dvs assyrier på franska. Detta måste ha varit ett fonetiskt misstag mellan fransmännen och deras tolkning av den arabiska termen *as-suryan* även uttalat *as-sirian* (det lät fonetiskt som franskans *assyriene*). Precis liknande gjordes i Amerika under slutet av 1800-talet och början av 1900-talet av assyriska rörelsen då man översatte arabiskans *as-suryan/as-sirian* till engelskans *assyrian*.

Dessutom vill författaren i *Hujada*-artikeln vilseleda läsaren till att tro att även armenierna kallade oss för assyrier. Detta är inget annat än en misstolkning på sätt att de indo-europeiska armenierna kallade vårt folk för *Asori* på armeniska (vilket han felaktigt stavade *Asuri*). Han vill på sätt koppla termen *Asori* med arabiskans *Ashuri* (assyrier).

Termen *Asori* betyder dock inte assyrier på armeniska (*armenoyo*) utan helt enkelt *Syrian* (engelska). Termen *Syriacs* används först på engelska officiellt år 2000 i samband med Census 2000 i Amerika.

I Johny Messos mot artikel mot Richard Nelson Frye skrev han följande om den armeniska termen *Asori*:

“*Asori in Armenian*

We further read about the Armenians in whose language classical Syriac is known as “the Asori language.” This case, too, leads Frye to believe that “The general terms ‘Assyrian’ and ‘Syrian’ were regarded as synonyms not only in early times” (JNES, 1992:283).

Asori, as was long ago cogently argued by Joseph, does not mean ‘Assyrian’, but ‘Syrian’. An Assyrian, however, is designated in Armenian literature as Asorestants’i. Last year, Prof. Joseph reiterated that the “Armenian name Asori referred to the people of geographical Syria, the Aramaeans; it was the name of Aramaeans wherever they were found.” In other words, Arameans both in and outside the geographical boundaries of Syria were called Asori.”

[5] se även Joseph (JAAS 1997, s. 39-40).

[6] Jmfr. J. Joseph, *The Nestorians and their Muslim Neighbours*, (Princeton 1961), s.15. Konsultera även de tre armeniska (etymologiska) uppslagsverken – eller vilken annan armenisk uppslagsbok – nämnd av Joseph i hans 53:e fotnot på samma sida. Se även min i fotnot fyra nämnda artikel, samt Heinrichs s. 107.

[7] J. Joseph, *The Modern Assyrians of the Middle East Encounters with Western Christian Missions, Archaeologists, & Colonial Powers* (Brill 2000) s.20, fotnot 69.

(“Assyrien och Syrien: synonymer? – Johny Messo mot Richard N Frye” finns både på engelska och svenska)

Även John Joseph kritiserade Frye innan Johny Messo i artikeln “Assyria & Syria: synonyms?” Där skrev han följande på sidan 39 och 40:

“We are told that “**Asori**” in Armenian refers to “**Classical Syriac**,” a dialect of Aramaic; but Aramaic, “called Syrian by the Romans,” is called “Assyrian by the Armenians,” an obvious misreading of **Asori**.

What is missing from the above statement is that in the Armenian language ‘Syrian’ and ‘Assyrian’ both start with an initial A [the vague “prefixed a-” above], and the two words are distinguished from each other: **Asori**, singular, refers to a ‘**Syrian**’ [Aramean] person (as in Suraya/Suroyo)--**Asoriner** is the plural. Syriac language [Aramaic] in Armenian is **Asoreren**. The word for ‘Assyrian’ in Armenian is **Asorestants’i**. The names for geographical Syria and Mesopotamia are also distinct in the Armenian language and both start with an initial A. **Asorik**’, wrote Professor Sanjian in a letter to this writer [John Joseph], is “the traditional Armenian term for Syria,” and **Asorestan** “for Assyria.”[7]”

“The “Area of Assyria” was known in Armenian as **Norshirakan**, apparently a borrowing from the Partheans; ‘**Asorestan**’ in Armenian refers, according to the Table, to the “Area of Mesopotamia.” [8]”

Assyrien   *Asorestan/Norshirakan*   *ibland *Asorestan* = (nedre) Mesopotamien.

Assyrier   *Asorestantji/Asorestants’i*

Syrien   *Asorik*

Syrier (och syrianer)   *Asori (singular)*   *Asoriner (plural)*

Syriska (arameiska)   *Asoreren*

Etymologi: en värdelös metod i namnkonflikten.

Gång på gång vill assyriska indentitetens försvarare använda etymologi som en metod för att bevisa att det arameiska-syrianska folket är assyrier. Men detta är en helt absurd och värdelös metod eftersom Harvardforskaren Wolfhart Heinrichs. Han menar att även om termen *Syrians* (engelska) etymologi är att söka i *Assyrians* (engelska) etymologi följer inte därav att folket som senare kom att kallas *Syrians* måste vara *Assyrians/assyrier*.

Detta betyder inte att folket som senare kallades *Syrians* av grekerna måste vara assyrier. (det finns källor av bla Xenophon som gör skillnad mellan *Syrians* och *Assyrians* i hans bok *Cyropaidea* bok 1 i kapitel 5, se även Posidonios of Apamea som likställer *Arameans* och *Syrians*)

Dessutom måste man sluta att blanda ihop etymologi med synonymer. Det är två helt olika koncept och två olika metoder som inte får sammanblandas konstant. Dessutom finns det många folkgrupper som har mer än en benämning för att nämna få exempel Iran/Persien (båda termerna är endonyma dvs inhemska medan varianten *perser* är den enda som grekerna och romarna var bekanta med. Dessutom är både *perser* och *iranier* helt olika varandra i både uttal och stavning men ändå syftar båda på en och samma folkgrupp). Holland/Nederländerna (synonymer utan att likna varandra), Soumi/Finland (*Soumi* det finska endonyma namnet på Finland medan Finland är exonym, dessa är synonymer), Baharat/Indien (Baharat endonym, Indien exonym, synonymer), Kemet/Egyptos/Misraim (Egypten, *Kemet* var fornegyptiska för Egypten medan Egyptos och *Misraim* är exonyma namn för samma land

på grekiska och hebreiska, *Mesren* är det arameiska namnet och *Al-Masr* är arabiska namnet, synonymer), och hebreer/israeliter (synonymer) för att nämna få.

Min egen liknelse

Parallellt är inte holländare tyskar bara för att holländare kallas för *Dutch people* på engelska (exonymt) vilken kan liknas vid tyskarnas endonyma självbenämning på tyska *Deutcher*. Holländare har en endonym självbenämning vilken är *nederlander* på sitt eget holländska/nederländska modersmål.

Och ursprungbefolkningen i Amerika är inte detsamma som folket i Indien. Bara för att termen indianer påminner om termen indier. Dessutom är Indiens självbenämning inte India utan Baharat. Och "indianerna" kallar sig inte för indians på sina egna inhemska språk (utan enbart på engelska) utan har olika självbenämningar innan Christopher Columbus tid. Såsom Apache m.fl.

Med andra ord behöver inte ett folks identitet och ursprung avgöras via etymologi, det holländsk-tyska och indier-indianer etc exemplet är ett bevis på det. Det leder enbart till förvirring. Återigen synonymer är inte det samma som etymologier.

Författaren till Hujada-artikeln fortsätter:

"I ett exemplar som han (Henri) dedicerade till malfono Abrohom Nuro den 28 oktober samma år, beskriver Henri Bedros på sidorna 17-18 tre förekommande teorier om varifrån namnet Suryani (Suryoyo) kommer. Den första teorin tillhör patriark Yakub III (1912-1980) som hävdade att det kommer från den persiske kungen Cyrus [svenska: Kyros] som störtade Babylon 539 f.Kr. Den andra teorin tillhör den kaldeiske biskopen Adday Sher i staden Siirt som mördades under folkmordet Seyfo 1915. Han hävdade att Suryani kommer från ett fornegyptiskt namn på Syrien. Enligt biskop Sher kallade egyptierna Syrien för Kharu eller Sharu och grekerna gjorde om det till Syria."

Den förre syrisk ortotoda patriarken Mor Ignatius Yakub III lade alltså fram tesen till ursprunget till namnet *suryoyo* är att söka hos namnet på den akemenidiske persiske kungen Kyros den Store (han trodde alltså på det). Men detta är vetenskapligt helt fel. Denna patriark var vara den första personen som trodde på denna tes och skrev om den.

Anledningen till att det blir helt fel är pga av att kungens fornpersiska namn var *Kurush*. Detta namn återges på arameiska som "*Koresh*", och på svenska kallas kan för *Kyros* medan man på engelska stavar hans namn *Cyrus* (fonetiskt uttalat som ett *S*). Patriarken valde alltså att koppla kungens motsvarighet från engelska språket (*Cyrus*) med den mytologiska kungen Suros (denna myt kommer från en grekisk myt skriven av den vise Dioklis och enligt Henri Kifa finns att finna i i en arameisk/syrisk översättning nr 12152 i British Museum). Man vet dock att någon *Suros* inte har existerat överhuvudtaget eftersom varken något mynt eller kungalista i någon källa nämner någon *Suros*. Andra kyrkofäder som nämnt den mytologiska Suros hävdade att han skulle ha varit en av Noaks barnbarns barn.

Noak => Jafet => Aginur => Suros,

Faktum är att varken Suros eller ens hans mytologiska far Aginur existerat varken i Bibeln eller i historien.

Myten lyder något i stil med att Aginur ska ha haft 3 söner Kilikos, Fenikos och Suros.

Denna ska vara en myt till ursprunget på namnet på 3 geografiska ormåden Kilikos = Kilikens mytologiska urfader, medan Fenikos = Feniken/Feniciens urfader och sedan ska Suros = Syriens urfader.

Vi vet dock att någon kyrkofader även hävdade att Suros ska ha grundat staden Antiokia, men detta är helt fel. Eftersom staden Antiokia grundades av Alexander den Stores löjtnant Seleukus I Nikator (han var stamfader till de Seleukidiska kungarna i Syrien under den seleukidiska eran innan romarnas tid). Den persiska Kyros är alltså inte densamma som den mytologiska Suros. Och Addai Scher teorin är inte heller trovärdig.

Tillbaka till Henri Kifas uppsats från 1982

Vidare citerar Hujada-artikeln författaren Henri från hans uppsats:

"Enligt den tredje teorin kommer beteckningen Suryan från Ashur och assyrierna. Grekerna kallade hela området med detta namn på grund av att dess befolkning var under det assyriska herraväldet. Grekerna gjorde således om namnet (Ashur, red a) så att det passade deras uttal, vilket blev Assyrian. Araberna tog över detta namn av grekerna och lade till bokstaven L eftersom de utgick från att inledningsbokstaven S var shamsi. Således blev det al-Suryan (uttalas: as-Suryan, red a)"

Ja kära läsare det är sant att Henri skrev så här 1982 i sin uppsats. Som sagt var det en av teorierna. Även om teorin skulle stämma hypotetiskt så skulle det fortfarande inte göra vårt folk till assyrier enbart för att Syriens etymologi är att finna i Assyrien, eftersom vi har bevis på att arameerna inte assimilerades till assyrier enbart för att grekerna kallade Arameerna för *Surioi/Syrier*.

Samtidigt som vissa grekiska källor bekräftar att folket som grekerna kallade *surioi* kallade sig för *Aramaioi* (grekiska för arameer) så bevisar de även att arameerna fortfarande benämnde sig som arameer och det långt efter att det assyriska riket föll. Alltså så har Simo Parpolas slutsats om att arameerna assimilerats till assyrier enbart för att de kallats syrier motbevisats av mig.

Faktum är att man måste skilja på när grekerna kallade arameerna för *surioi* och när arameerna själva använde den grekiska exonyma benämningen *surioi* i form av *Suryoye* (i enlighet med det arameiska språkets grammatik).

Grekerna brukade termen *Surioi* om arameerna först under det akemenidiska persiska perioden detta kan man se när Xenophon under 400-talet f.kr ställer assyrierna mot syrierna i texten (dvs att han inte benämner assyrierna för syrier).

Xenophon skrev följande:

"Den assyriske kungen underkuvade syrierna"

Tidigare grekiska källor som talar om arameiska stadsstaterna medan de fortfarande blomstrade var under 850 f.kr hos Homeros i Illiaden.

"Som när Zeus i sin vrede piskar med ljungande blixtar den jord, som betäcker Tyfoeus borta i Arimerland där det sägs att han ligger i bojor"

I den svenska översättningen av *Den Dolda Pärlan* används Erland Lagerlöfs översättning av Illiaden, där ovannämnda grekiska *Arimoi* återges på svenska som *Arimerland*. Den grekiska *Arimo* kan man hitta i den engelska versionen av *Den Dolda Pärlan*.

(Sebastian Brock & David Taylor - Den Dolda Pärlan Det forntida Arameiska Kulturarvet, sid. 8)

Under den tiden hade inte arameerna kallats för *surioi* eftersom de inte hade annekterats av assyriska riket ännu. Så indirekt kan man säga att grekerna var till en början förvirrade eftersom under den tid då de direkt kom i kontakt med assyrierna och deras imperium hade redan arameiserandet av Assyrien

(som processen kallas inom assyriologin) varit aktiv. Detta var anledningen till varför vissa greker kom att kalla arameisk skrift för *assyria grammata* och senare *syria grammata* (dock kallade inte alla greker arameisk skrift för *assyria grammata* utan även fornpersisk kilskrift införd ca 520 f.kr för kungliga inskriptioner). Detta kan man läsa i Richard C Steiners artikel "Why the Aramaic script was called Assyrian in Hebrew Greek and Demotic" och även i första volymen av boken (inte filmen) *Den Dolda Pärlan Vol I. det forntida arameiska kulturarvet*. kapitel 6, sid. 122 – Sebastian Brock och David Taylor, Se även J.A Fitzmyer och Stephen .A Kaufman, *An Aramaic Bibliography, Part I, Old, Official, and Biblical Aramaic* (Baltimore, 1992). Ett urval av de tidigare arameiska inskriptionerna (text, översättning, kommentarer) finns i J.C.L. Gibson. *Textbook of Syrian Semitic Inscriptions*, 2, *Aramaic Inscriptions* (Oxford 1975).

Herodotos av Halikarnassos: assyriska falangens "favorit grek"

Ett sätt för assyriska falangen att "bevisa" att *suryoye* = assyrier är ett citat från Herodotos.

Under 400-talet f.kr beskriver Herodotos de assyriska trupperna som en del av det akemenidiska persiska imperiet och som en del av dess arme under ledning av den persiska kungen Xerxes (486-465/4):

"The Assyrians went to war with helmets upon their head, made of brass, and plated in strange fashion, which is not easy to describe. .... These people, whom Greeks call Syrian, are called Assyrian by the barbarians."

Och *"The Greeks call these people Syrians, but others know them as Assyrians."*

Herodotos bruk av termen barbarer syftar på Perser, Armenier och andra icke-grekiska folkslag.

(Herodotos, translation by Aubrey de Sélincourt (1972), *Herodotus: The Histories* Harmondsworth: Penguin Books and Herodotus, trans. Harry Carter (1958), *The History of Herodotus* New York: The Heritage Press)

Trots att Herodotos kallade assyrierna för syrier - till skillnad från andra greker såsom Xenophon, Poseidonius av Apamea m.fl. – så gjorde han trots allt geografisk skillnad mellan Syrien och Assyrien. För Herodotos var Syrien väster om floden Eufrat till Medelhavet inklusive dåtidens Fenicien, Filisteer, och Cypern och alla dessa ingick i den femte persiskasatrapin medan "Herodotos Assyrien" låg mellan Eufrat och Tigris inklusive det som innan Herodotos tid utgjorde det assyriska rikets hjärta öster om floden Tigris och denna ingick i den nionde persiska satrapin.

Dock skrev Johny Messo följande om Herodotos i sin motartikel mot Richard Nelson Frye:

"Vad gäller Herodotos citat (7.63): "Detta folk (assyrierna) kallades syrier av grekerna, namnet för dem annars var assyrier" (JAAS 1999) förklarar Macan angående samma citat att "under denna benämning [assyrioi, assyrierna] kan Hdt [Herodotos]. ha avsett att inkludera (a) Assyrier, som så benämns, (b) Babylonier, och boende i Mesopotamien rent generellt, (c) Syrier (araméer), som så benämns[6]." Enligt van Groningen måste betydelsen av "Assyrios, Assyriion" ses främst som en generell benämning av "Mesopotamier" (se Hdt.) 6.1. Syrion), och för det andra som den speciella benämningen av "assyrier"[7]."

(*"Assyria & Syria: synonyms?" en kritisk artikel av Johny Messo riktad mot Richard Nelson Frye*)

([6] R.W. Macan, *Herodotus, the seventh, eighth & ninth books with introduction, text, apparatus, commentary, appendices, indices, maps* (Macmillan and co. 1908) p.87 commentary on Hdt. 7.63.)

([7] B.A. van Groningen, *Herodotus Commentaar [Herodotus Commentary]*, 1946 bok [book] 1-9, pp.58 on Hdt.)

Innan Johny Messo skrev även John Joseph en motartikel mot Frye där han skrev följande om Herodotos:

“Herodotus very clearly differentiated between the two terms and regions. Randolph Helm’s researches show that Herodotus “conscientiously” and “consistently” distinguished the names Syria and Assyria and used them independently of each other. To Herodotus, writes Helm, “Syrians” were the inhabitants of the coastal Levant, including North Syria, Phoenicia, and Philistia; he “never [emphasis Helm’s] uses the name Syria to apply to Mesopotamia.” To Herodotus Assyria was in Mesopotamia; he never uses the name Assyria to apply to Syria. The clear distinction made by Herodotus, comments Helm, was “lost upon later Classical authors, some of whom interpreted [Herodotus’] Histories VII.63 as a mandate to refer to Phoenicians, Jews, and any other Levantines as ‘Assyrians’.[2]..... When the Greeks became better acquainted with the Near East, especially after Alexander the Great overthrew the Achaemenian [Persian] empire in the 4th century B.C., and then the Greeks and Romans ruled the region for centuries, they restricted the name Syria to the lands west of the Euphrates. During the 3rd century B.C., when the Hebrew bible was translated into the Greek Septuagint for the use of the Hellenized Jews of Alexandria, the terms Aramean [hebrew: Aramim] and Aramaic [Hebrew: Aramit] of the Hebrew Bible were translated into “Syrian” [greek: Syros, syrioi,] and “the Syrian tongue” [greek: Suristi] respectively.”

(“Assyria & Syria: synonyms” kritik artikel av John Joseph mot Richard Nelson Frye, i *Journal of Assyrian Academic Studies [JAAS]* sidan. 38)

(See Randolph Helm’s “*Herodotus Histories VII.63 and the Geographical Connotations of the Toponym ‘Assyria’ in the Archaemenid Period*” (paper presented at the 190th meeting of the American Oriental Society, at San Francisco, April 1980). See also his “*Greeks’ in the Neo-Assyrian Levant and ‘Assyria’ in Early Greek Writers*” (Ph.D. dissertation, University of Pennsylvania, 1980), pp. 27-41; see also Herodotus’ *Histories*, I.105 and II.106. The late Arnold Joseph Toynbee has also clarified that the Syrioi “are the people whom Herodotus includes in his Fifth Taxation District” which includes “the whole of Phoenicia and the so-called Philistine, Syria, together with Cyprus.” The Syrioi, emphasizes Toynbee, are “not the people of an ‘Assyria’ which contains Babylon and which is the ninth district in his list.” *A Study of History* (1954), vol. vii, p. 654 n. 1. See also George Rawlinson, *The History of Herodotus*, ed. Manuel Komroff (New York, 1956), bk. ii, p. 115.)

Wolhart P Heinrichs säger, ”den fundamentala identiteten i ett namn behöver inte nödvändigtvis innebära att det är identiteten hos ett folks namn”.

(W. Heinrichs: ”*The modern Assyrians – Name and Nation*”, R. Contini, F.A. Pennachietti, M. Tosco (eds.), *Semitica. Serta Philologica C. Tsereteli dicata* (Torino 1993) 103.)

Även Johny Messo håller med Heinrichs:

“I fully agree with the admonishment of Prof. Wolhart P. Heinrichs that “the basic identity of the names does not necessarily imply the identity of the people(s) named by them.” That is, even if we take it for granted that the etymology of the term ‘Syria(ns)’ was derived from ‘Assyria(ns)’ in Greek, it does not automatically follow that the people(s) who in later periods were known under the name of Syrians must be ‘Assyrians’ ...Conversely, the second point to clarify is that there are good examples to show that two entirely different names, whatever their independent etymologies, can indeed be used for one group of people. Take, for example, British/English and Persian/Iranian. So, after closer examination, the reasoning that the appellation Aramaic is erroneous just because it does not look or sound like Syrian, also appears to be no argument at all.”

(Johny Messos artikel mot Gabriel Afram A refutation of Gabriel Afram's arguments for calling our language 'Assyrian'"*Gabriel Afram's logical fallacies: The Jews remembered their adopted Aramaic script as 'Assyrian'. Ergo, we can call our original Aramaic script and language accordingly.*" publicerad 2006
http://www.midyatcity.com/articles/GAfram_ktavAshuri.pdf

Poseidonios från Apamea född ca 135 f.kr i Apamea (i Syrien) och dog ca 51 f.kr i Rhodos. Han var en grekisk stoisk filosof, politiker, astronom, geograf, historiker och lärare och skrev följande

*"The people we [Greeks] call **Syrians** were called by the **Syrians** themselves **Aramaeans**..."*

(See J.G. Kidd, *Posidonius* (Cambridge Classical Texts and Commentaries, 1988), vol. 2, pt. 2, pp. 955-956)

(See also Arthur J. Maclean, "Syrian Christians," *Encyclopaedia of Religion and Ethics*; Frederic Macler, "Syrians (or Aramaeans)" [sic] in *ibid.*, where the two terms are "taken for granted" to have been originally synonymous. Consult also Sebastian Brock, "Eusebius and Syriac Christianity," in Harold W. Attridge and Gohei Hata, eds., *Eusebius, Christianity, and Judaism* (Leiden 1992), p.226.)

Här ser vi att trots att arameerna kallades syrier av grekerna. så var de inte assimilerade till assyrier bara för att man anser att termen syrier härleds från assyrier etymologiskt (inte synonymt). Dessutom bekräftas det att även arameerna fortsatte benämna sig själva arameer under denna tid trots att grekerna kallade arameerna för syrier.

För att citera docent Bengt Knutsson:

"Vad gäller användningen av dessa fakta som argument i den s.k. namnkonflikten i Sverige måste varnas för överdrifter. Herodotos visar nämligen att man redan på hans tid (femte århundradet f.Kr OBS 400-talet f.kr.) gjorde åtskillnad mellan "Syrien" och "Assyrien". Begreppen "Syrien" och "Assyrien" var med andra ord inte utbytbara storheter under denna tid utan stod vart och ett för sitt geografiska område, mer eller mindre motsvarande det innehåll vi numera lägger i namnet "Syrien" resp. "Assyrien".

Även om därför själva uppkomsten av namnet "Syrien" är att söka i namnet "Assyrien" följer inte därav att vi utan vidare kan ändra på en mer än tvåtusenårig nomenklatur eller lättsinnigt handskas med begreppen i ett eller annat politiskt syfte."

Grekerna och den arameiska skriftens grekiska nomenklatur

Herodotos: Assyria Grammata = Arameisk skrift

Thukydides: Assyria Grammata = Arameisk skrift

Xenophon: Syria Grammata = Arameisk skrift

Diodoros: Syria Grammata = Arameisk skrift

Themistokles: Assyria grammata = Fornpersisk kilskrift

http://www.arameska.se/Historia_kultur/Arameiskan_som_Akemenidiska_rikets.htm

(Sebastian Brock och David Taylor – Den Dolda Pärlan vol 1 sidan 122.)

(Richard C Steiner "Why the Aramaic script was called "Assyrian" in Hebrew Greek and Demotic" <http://www.aramaic-dem.org/English/History/Orientalia/e.htm>)

Äldsta översättningen av Gamla Testamentet från hebreiska till grekiska

*Septuaginta (LXX)

Hebreiska: Aramit (arameska) = grekiska: Suristi (syrisk)

Richard C Steiner som jag nämnde tidigare menade att anledning till att arameiska skriften kallades för "assyrisk" av utomstående folkgrupper berodde på att grekerna liksom egyptierna kom först i kontakt med assyriska riket först när arameisrandet av Assyrien redan var aktivt. Indirekt trodde grekerna och egyptierna att arameiska skriften var assyriernas modersmål och skrift (dock vet assyriologerna att assyriernas modersmål var en form av akkadiska/*akkadatu* som de själva benämnde *ashuritu* dvs assyriska). Med andra ord är termen assyriska redan upptagen för ett språk som dog ut för 2500 år sedan som var de forna assyriernas modersmål och därför kan man inte benämna ett annat språk som talas idag för samma namn som var upptaget i historien och tillämpa det namnet på ett språk som är levande idag, nämligen arameiska; som redan har en reserverad och bestämd nomenklatur arameiska och syriska.

Dock har jag personligen undersökt om de forna assyrierna verkligen själva benämnde arameiskan för assyriska (vilket många assyriska nationalister hävdar i modern tid). Svaret är nej, de forna assyrierna gjorde alltid skillnad mellan arameiskan och assyriskan. Tex kallades ett arameiskt dokument för *nibzu armaya*, ett arameiskt brev kallades *egirtu armitu* medan en arameisk kungligskribent kallades *Tupsharru Aramaya* till skillnad från den som skrev på lertavlan som kallades *Tupsharru Ashuraya*.

Många assyriska nationalister har hävdar att termen för brev på arameiska *egartho/egartha/egarta* kommer från assyriska kilskriftens *egirtu*. Men de är motbevisade redan. På 1970-talet skrev assyriologen Stephen A Kaufman att termen *egirtu* inte ursprungligen var ett assyriskt/akkadiskt ord utan kom in via arameiskan till assyriskan/akkadiska. Detta kan man hitta i hans bok "*The Akkadian influences on Aramaic*". Han upptäckte många ord som hade överförts inte bara från arameiskan till assyriskan/akkadiskan utan även tvärtom.

Assyriologerna delar in assyriska riket i tre perioder *Old Assyrian*, *Middle Assyrian* och *Neo-Assyrian period*. Neo-Assyrian perioden började och varade någonstans mellan 900-talet till 600-talet f.kr. det är under neo-assyrian perioden som arameiska ord kommer in i assyriskan/akkadiskan bevisade Kaufman. Termen existerade tex inte i Old Assyrian eller ens under Middle Assyrian perioden.

Dessutom är det inte vetenskapligt bevisat att termen *suryan* (*as-suryan* med *shamsi*) på arabiska kom till arabiska via grekiskan.

Henri Bedros Kifa tror att grekerna fick termen Syria från termen *Suristan* som liknas vid *Asuristan* (under den akemenidiska persiska perioden mellan 500-300-talet f.kr).

Trots att de sassaniska perserna kom att kalla nedre Mesopotamien för *Asuristan* så kallade invånarna samma område för *Beth Aramaye* fram till minst 900-talet e.kr detta kan man se i olika arameiska texter och bekräftas även av bla Sebastian Brock, John Joseph och även Jean Maurice Fiey. Övre Mesopotamien kallades av sassaniderna för Arabistan. Detta beror på ökandet av nomader och halvnomader och deras infiltration i området. Men detta bevisar dock inte att vi är araber tvärtom så bekräftar våra egna förfäder i norr att de var arameer och även i söder.

Dock kan jag säga att dessa termer (*Asuristan* och *Suristan*) inte existerade under den tiden eftersom de existerar inte i fornpersiskan. Utan snarare ett annat språk som tillhör den iranska språkfamiljen. (iranska språkfamiljen består av många språk såsom elamitiska, fornpersiska kilskriften, pahlavi, och modern persiska).

Termerna *Suristan* och *Asuristan* förekommer mycket senare först under den partiska (arsakidiska) eller sassandiska persiska perioderna. Medan fornpersiskan var persiska akemenidiska elitens språk under 500-300-talet f.kr (den var reserverad enbart för kungliga inskriptioner). Där förekommer inte dessa två ovanstående termer utan där förekommer istället termen *Athura* (för både det tidigare assyriska rikets hjärta dvs norra Irak) och även området väster om floden Eufrat kallades *Athura* på fornpersiska (både för femte resp nionde satrapin kallades *Athura* enbart på fornpersiska, medan Babylon/Babel kallades *Babirush*). Samtidigt på biblisk arameiska, hebreiska och babyloniska dialekten av

akkadiskan från denna tid kallar området väster om floden Eufrat för 'abar nahara (arameiska), 'avar nahara (hebreiska) i Esras bok i Gamla Testamentet), medan den babyloniska motsvarigheten var ebirnarî (alla tre former betyder "Andra sidan floden" dvs väster om Eufrat . Detta kan man se i bla den 3 språkiga Behistun inskriptionen i Iran, skriven på elamitiska, fornpersiska och babyloniska. (konstigt nog trodde docent Bengt Knutsson att denna skulle varit i Susa snarare än Bisitun/Behistun)

Skribenten till Hujada-artikeln skrev i slutet av sin artikel följande:

"Nu 30 år senare framträder samme man ofta i en anti-assyrisk TV-kanal och framhäver en ren arameisk identitet som saknar varje anknytning till de forna assyrierna.

De två bifogade filerna nedan är scannade från Bedros Kifas egen magisteruppsats. En visar omslaget till magisteruppsatsen och den andra visar sidan 17 där han resonerar kring sitt assyriska ursprung.

Skribenten verkar tro att Henri Bedros Kifa tidigare var en "försvarare av den assyriska identiteten" med tanke att han skrev att Henri "resonerar kring sitt assyriska ursprung" på sidan 17. Det verkar här som att skribenten inte studerat Henris liv och hans etnisk ideologiska inställning till den arameiska-syrianska identiteten sedan början, utan förjer någon annans översättning av citatet blint utan att läsa hela uppsatsen i sin helhet. Skribenten verkar uppfatta det så dels pga av sin egen tolkning av ett enda citat ur sitt sammanhang ur Henris uppsats från 1982, dels också för att han enbart läst ett enda citat som enbart tagits ur sitt sammanhang och ignorerat allt annat som Henri skrivit i andra artiklar och som dessutom enbart var en teori som han nämnde (denna teori tror Henri dock inte på som jag nämt ovan). Henri har alltid ansett sig vara arame-syrian i sina artiklar och uppsatser oavsett om de är skrivna på arabiska eller på engelska.

Detta kan man se om man följer hans artiklar från första till senaste artikeln oavsett om han bla nämnt att den mest trovärdiga teorin till namnet *suryan* är att söka i Assyrien (etymologiskt inte synonymt) följer inte därav att han trodde att vårt folk är assyrier. *Hujada*-skribenten verkar ha bildat sig en egen uppfattning om Henri baserat på sitt personliga önsketänkande.

Bara för att man är stolt över sin arameiska-syrianska identitet och skrivit att en av flera teorier till termen Syriens etymologi är att finna i Assyrien ur ett exonymt perspektiv leder inte till att den personen tror sig vara en assyrier.

Trots att grekerna kallade arameerna för *surioi* under antiken i förkristen tider kom inte arameerna att annama denna grekiska exonyma förrän mycket senare under den kristna eran så sent som under slutet av 300 eller under 400-talet e.kr. detta kan man bevisa om man jämför Mor Afrems (306-373 e.kr) egna autentiska skrifter med de av Yuhanon beth Rufine (Johannes Rufus), Rabbula av Edessas och Jakob av Serughs etc. litteratur på arameiska.

Mor Afrem Suryoyo (S:t Efraim Syriern) , född ca. 306 i Nisibis, i Mesopotamia [idag Nusaybin, Turkiet] avled 9 juni, 373, i Urhoy/Edessa [idag Sanliurfa, Turkey] var teologi, poet, hymnist, och doctor för den syriska kyrkan av Antiokia. Han har många titlar "Arameiska (nationens) krona", "Den Heliga Andens Harpa", "Syrianerna sol" etc. Skrev följande

... **ܡܥ ܚܘܒܬܐ ܗܘܘܥܠܐ ܐܦ ܡܥ ܚܘܒܬܐ...**

"From Hebrews and Arameans, and also from the Watchers: to You be praise and through You to Your Father, be also glory!"

(The Nisibene Hymns, Nicene and Post-Nicene Fathers, Series II, Vol. XIII, translated by Rev. J.T. Sarsfield Stopford, B.A., Hymn 67., no.20.)

Hymn for jungfrur:

ܡܚܣܘܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܘܫܘܒܐ.

"The *Arameans* praised him with their branches."

(Edmund Beck, ed., *Des Heiligen Ephraem des Syrers Hymnen de Virginitate*, Louvain, 1962, CSCO Syr 223, p. 64)

Mot Bardaisan "Domnus":

"But the Philosopher of the *Arameans* (i.e. Bardaisan) made himself a laughing-stock among *Arameans* and Greeks"

ܕܒܢܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܘܫܘܒܐ ܕܡܚܣܘܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܘܫܘܒܐ ܕܡܚܣܘܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܘܫܘܒܐ.

(S.Ephraim's Prose Refutations of Mani, Marcion and Bardaisan. Transcribed from the Palimpsest British Museum Add. 14623 by the late C. W. MITCHELL, M.A., C.F., volume 2 (1921) pp.7)

[note: the translator rendered twice "Arameans" as "Syrians" here, see therefore the syriac text]

Discourse to Hypatius IV:

"They have combined and made from the word 'man,' as it is written in the *Aramaic* (the explanation) that this (word) refers to a (single) man, that is the Primal Man, the Father of the Five Shining Ones whom they call Ziwane (the Bright Ones)."

ܕܘܫܘܒܐ ܕܡܚܣܘܬܐ ܕܡܚܣܘܬܐ ܕܡܚܣܘܬܐ ܕܡܚܣܘܬܐ ܕܡܚܣܘܬܐ...

(S. Ephraim's Prose Refutations of Mani, Marcion and Bardaisan. Transcribed from the Palimpsest British Museum Add. 14623 by C. W. MITCHELL, M.A., volume 1 (1912), p. 122)

[note: Mitchell rendered "Aramaic" as "Syriac" here, see therefore the original syriac text, where it is "Aramaic"]

The biography of Rabbula of Edessa (d. 435) by his disciple right after his death.

ܕܡܚܣܘܬܐ ܕܡܚܣܘܬܐ ܕܡܚܣܘܬܐ ܕܡܚܣܘܬܐ ܕܡܚܣܘܬܐ...

(He) translated the New Testament from Greek to *Syriac*...

(Published by the Chaldean Catholic preast Paul Bedjan in *Acta Martyrum et sanctorum syriace* , Vol IV, Paris 1894, page 410)

אֹחֵי מַעְלָא דְחַיָּיָא וְסָדִיקֵי חַיָּיָא וְכֹהֲנַיָּא וְכָרְמֵי
וְכַרְמֵי: חֲכַמַיָּא מֵי וְיַעֲמֵי אֲנִי מֵי מַעְלָא חֲכַמֵּי וְסָדִיקֵי.

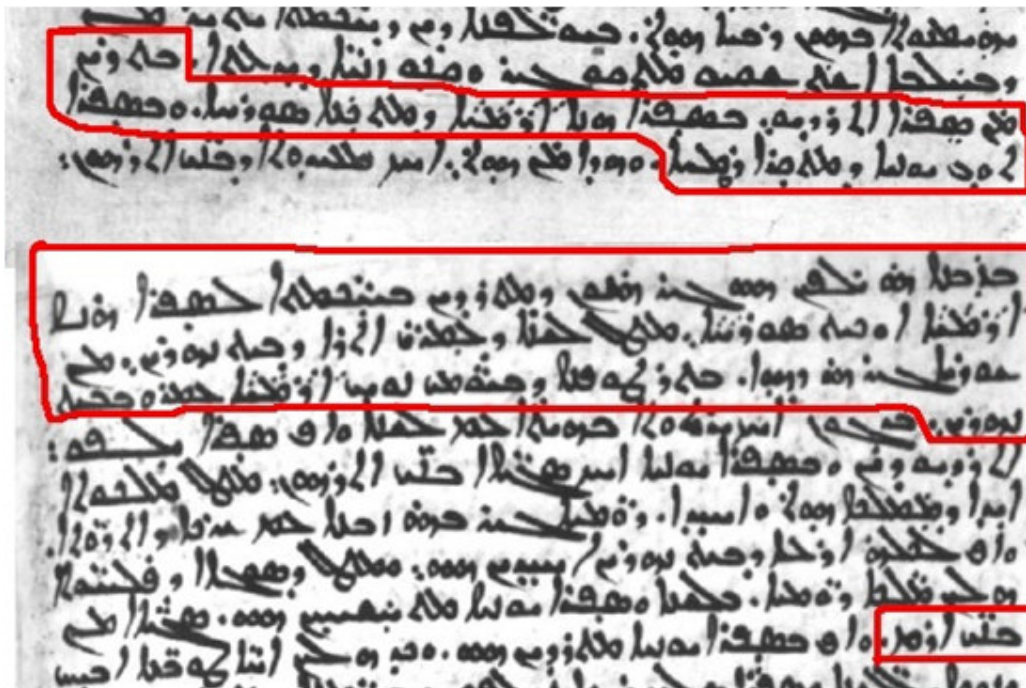
He wrote 46 letters to preasts , kings, leaders, and monks, we worked on translating them from greek to *syriac*.

(Published by the Chaldean Catholic priest Paul Bedjan in *Acta Martyrum et sanctorum syriace* , Vol IV, Paris 1894, page 440)

PS This is one of the first sources when the greek exonym Suryoyo enters the Edessan Aramaic (Syriac) vocabulary.

Yuhanon Beth Rufine (Johannes Rufus), en anti-Kalcedonensisk historiker och biograf, var präst i Antiokia och lärjunge till den store anti-Kalcedonensiske Peter Iberiern (nuvarande Georgien) (417-491).

Han skrev om den Niceanska asketiska biskopen Mor Abhais liv:

(Syriac Manuscripts from the Vatican Library; Volume 1, VatSyR 37: *Life of St. Abhai*, Bishop of Nicea. Fol. 157a-157b)

חַיָּיָא מֵי יַעֲמֵי אֲנִי וְסָדִיקֵי חַיָּיָא וְכֹהֲנַיָּא וְכָרְמֵי
וְכַרְמֵי: חֲכַמַיָּא מֵי וְיַעֲמֵי אֲנִי מֵי מַעְלָא חֲכַמֵּי וְסָדִיקֵי...

ܐܘܨܚܐ ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܥܘܠܐ ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܥܘܠܐ ܕܐܘܩܘܣܝܢ
 ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ
 ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ
 ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ

ܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ
 ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ

"They were instructed in both of the writings: in this **Aramaic** writing that is named **Syriac** and also in the Greek writing that is called Roman [...]"

For at that time those who were instructed in wisdom were learning this **Aramaic** writing, namely **Syriac**, because it was the language of those who dwell in Beth Nahrin from the beginning. After the Flood that was in the days of Noah the **Arameans** dwelled in Beth Nahrin [...]"

Many of the **sons of Aram** were instructed in the Greek writing."

(Syriac Manuscripts from the Vatican Library; Volume 1, VatSyr 37: Life of St. Abhai, Bishop of Nicea. Fol. 157a-157b)

Jakob av Serug, född 451 i Kurtam [idag Qurtman, i Syrien] avled i november 521 i Batnan av Sarug [idag Turkey],

Han prisar Efraim Syriern i en av sina *madroshe*

ܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ
 ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ ܕܐܘܩܘܣܝܢ

"He who became a crown for the entire **Aramean nation**, (and) by him we have been brought close to spiritual beauty. He who became a great orator amongst the **Syrians**"

(Edited by Joseph Amar, A Metrical Homily on Holy Mar Ephrem by Mar Jacob of Serugh, *Patrologia Orientalis* 47,1, p. 155)

(And also published by the Chaldean Catholic priest Paul Bedjan in *Acta Martyrum et sanctorum syriace* , Vol III , Paris 1892 p. 677)

Holländare visste förmodligen inte att de kallades *dutch people* på engelska förrän de kom i kontakt med engelska språket. Engelsmännen blandade förmodligen ihop tyskarna och holländarna på samma sätt som de tidigaste grekerna blandade ihop de forna assyrierna med de forna arameerna pga av att när grekerna kom för i kontakt med assyriska riket var i samband med assyriska rikets expansion västerut då de lade de västra arameisk stadsstaterna under sig och arameiserandet av Assyrien redan ägt rum.

Namnet *surioi* nådde oss via grekiskan i samband med översättarrörelsen från grekiska till arameiska i formen *Suryoye* i staden Urhoy (Edessa) under den tid jag skrev tidigare. Benämningen *oromoye*/arameer är vår *endonyma* självbenämning medan *surioi* var grekernas *exonyma* benämning för oss som senare användes av oss själva århundrade efter århundrade som synonymer i vår egen litteratur på vårt eget arameiska modersmål. Vi släppte aldrig det arameiska namnet i vår egen litteratur utan det som hände var att termen *oromoye* hamnade i skuggan av termen *suryoye*. *Suryoye* blev mer och mer pirmär medan *oromoye* tyvärr blev sekundär men alltid existerande där.

Det finns inget som tyder på att vi kallade oss assyrier/*othuroye* och tog emot grekiska enonymen *surioi* de första århundradena efter Kristus.

Henri Bedros Kifas omslag och citat:

<http://hujada.com/attachment.php?module=news&id=46>

<http://hujada.com/attachment.php?module=news&id=45>

Källor:

- *Den dolda Pärlan Vol I: det forntida arameiska kulturarvet* – Sebastian Brock och David Taylor. See även stycket om grekerna och arameiskan i denna länk http://www.aramaiska.se/Historia_kultur/Arameiskan_som_Akemenidiska_rikets.htm
- *Vårt språks korrekta nomenklatur* – David Dag (<http://www.aramians.nu/2>)
- *Why the Aramaic script was called "Assyrian" in Hebrew, Greek and Demotic* – Richard C Steiner (<http://www.aramaic-dem.org/English/History/Orientalia/e.htm>)
- *A Commentary to the preface of bishop Jacob Eugin Manna's dictionary* – Henry Bedros Kifa (see part 2 of 4) <http://www.aramaic-dem.org/English/History/Henri/O.htm>

- *Aramaic, Syriac or Assyrian?* – Henri Bedros Kifa http://www.aramaic-dem.org/English/History/Henri/Aramaic_Syriac_or_Assyrian.htm
- *Assyria & Syria: synonyms?* John Joseph <http://www.jaas.org/edocs/v11n2/JohnJoseph.pdf>
- *Assyria & Syria synonyms?* Johny Messo http://www.midyatcity.com/eng/show_news.php?subaction=showfull&id=1121628200&archive=&start_from=&ucat=&
- Se även svenska <http://bahro.nu/index.php?aid=76>
- *The Akkadian Influences on Aramaic* – Stephen A Kaufman
- *Krukhyo Dil (My Tour)* – malfono Abrohom Nuro
- *Assur eller Aram* – docent Bengt Knutsson
- *A refutation of Gabriel Afram's arguments for calling our language "Assyrian"* – Johny Messo. http://www.midyatcity.com/articles/GAfram_ktavAshuri.pdf
- *The Aramaization of Assyria: aspects of Western Impact* – Hayim Tadmor (<http://www.aramaic-dem.org/English/History/Hayim-Tadmor.pdf>)
- Albert Kirk Grayson, "Mesopotamia (History and Culture of Assyria)," i D. N. Freedman (ed.), *Anchor Bible Dictionary Vol. 4* (New York: Doubleday, 1992), sidorna. 740 och 741.
- Allan R. Millard, "Assyrians and Arameans," in *Iraq 45* (1983), sidan. 107.

- Ran Zadok, "The Ethno-Linguistic Character of the Jezireh and Adjacent Regions in the 9th-7th centuries (Assyria Proper vs. Periphery)," in Mario Liverani (ed.), *Neo-Assyrian Geography* (University of Rome, 1995), sidan. 281.
- http://en.wikipedia.org/wiki/Full_translation_of_the_Behistun_Inscription.
- *Encyclopaedia Britannica*: The list of provinces given in the inscription of Ka'be-ye Zardusht defines the extent of the empire under Shapur, in clockwise geographic enumeration: (1) Persis (Fars), (2) Parthia, (3) Susiana (Khuzestan), (4) Maishan (Mesene), (5) Asuristan (southern Mesopotamia), (6) Adiabene, (7) Arabistan (northern Mesopotamia), (8) Atropatene (Azerbaijan), (9) Armenia, (10) Iberia (Georgia), (11) Machelonia, (12) Albania (eastern Caucasus), (13) Balasagan up to the Caucasus Mountains and the [Gate of Albania](#) (also known as Gate of the Alans), (14) Patishkhwagar (all of the [Elburz Mountains](#)), (15) Media, (16) Hyrcania (Gorgan), (17) Margiana ([Merv](#)), (18) Aria, (19) Abarshahr, (20) Carmania ([Kerman](#)), (21) Sakastan (Sistan), (22) Turan, (23) Mokran (Makran), (24) Paratan (Paradene), (25) India (probably restricted to the Indus River delta area), (26) Kushanshahr, until as far as Peshawar and until Kashgar and (the borders of) [Sogdiana](#) and Tashkent, and (27), on the farther side of the sea, Mazun ([Oman](#))
- Wiesehofer, Josef. *Ancient Persia*. published 1996, page 184 - Text: "And I [Shapur I] possess the lands [provinces; Greek ethne]: Fars [Persis], Pahlav [Parthia], Huzestan [Khuzistan], Meshan [Maishan, Mesene], Asorestan [Lower Mesopotamia], Nod-Ardakshiragan [Adiabene = Hadyab], Arbayestan [Arabia], Adurbadagan [Atropatene], Armen [Armenia], Virozan [Iberia], Segan [Machelonia], Arran [Albania], Balasagan up to the Caucasus and to the 'gate of the Alans' and all of Padishkwar[gar] [the entire Elburz chain = Tabaristan and Gelan \(?\)](#), Mad [Media], Gurgan [Hyrcania], Marv [Margiana], Harey [Aria], and all of Abarshahr [all the upper (=eastern, Parthian) provinces], Kerman [Kirman], Sakastan, Turgistan, Makuran, Pardan [Paradene], Hind [Sind] and Kushanshahr all the way to Pashkibur [Peshavar?] and to the borders of Kashgaria, Sogdia and Chach [Tashken] and of the sea-coast Mazonshahr [Oman]."
- <http://www.angelfire.com/nt/Gilgamesh/seleucid.html>
- "The **Parthians** left the local administrations and rulers intact when they conquered **Mesopotamia**. According to **Pliny the Elder** (Natural History VI. 112) the **Parthian** empire consisted of 18 kingdoms, 11 of which were called the upper kingdoms (or satrapies), while 7 were called lower kingdoms, meaning that they were located on the plains of **Mesopotamia**. The centre of the lower kingdoms was ancient **Babylonia**, called **Beth Aramaye** in **Aramaic**, and it was governed directly by the **Parthian** ruler. In the south was **Characene**, while to the northeast of **Ctesiphon**, which had supplanted **Seleucia** as the **Parthian** capital, was **Garamaea**, with its capital at modern **Kirkuk**. **Adiabene** had **Arbela** as its capital, and farther north was a province called **Beth Nuhadra** in **Aramaic**, which seems to have been governed by a general who was directly responsible to the **Parthian** king, because this province bore the brunt of **Roman** invasions. **Nisibis** was the main city of the desert area of **Arabistan**, but at the end of the **Parthian** period the desert caravan city of **Hatra** claimed hegemony over this area. There were

other principalities in the northwest: **Sophene**, where **Tigranes'** capital was located; **Gordyene** and **Zabdicene** (near modern **Çölemerik** in eastern **Turkey**), located to the east of **Sophene**; and **Osroene**, with its capital **Edessa** (modern **Urfa**, in **Turkey**.), which lay inside the **Roman** sphere of influence. Rule over so many small kingdoms gave **Mithradates II** the title "**King of Kings**," also borne by later **Parthian** rulers." (<http://www.angelfire.com/nt/Gilgamesh/parthian.html>)

- **Suristan** was used as a name in two senses during the Sassanid Persian Empire 226 to 651 AD. It was used to designate the Persian province of **Surestan**, roughly the same as today's **Syria**, as opposed to **Asuristan**, which was a separate province in northern and central **Iraq**, south east **Turkey** and north east **Syria** which denotes **Assyria** (from a Persian administrative perspective). It was also the name of the Sassanid city of **Surestan** (today's **Kufa** in **Iraq**) situated in the Persian province of **Middle Bih-Kavad**. **Asuristan** was the province of what was the ancient Assyrian heartland (north **Iraq**) under the Sassanid Empire (226–640 AD). It corresponds to the **Babylonia** province in the south under the **Parthian** Empire. (During both **parthian's** and **sassanians** the south was called **Beth Aramaye** in **Aramaic**). The province of **Asuristan** for the most part stretched from **Mosul** to **Adiabene**. In contrast to the **Sassanian** empire's predecessor the **Parthian** **Arsacid** empirical period, the previously **Assyrian** heartland which was called the north **Nod-ardagshiragan** (**Assyria** ruled by the **Parthian** king **Ardashir**) this in turn is also evident in **Armenian** sources in form of **Norshirakan**. (See *The Decline of Iranshahr: Irrigation and Environments in the History of the Middle East*, By **Peter Christensen**. Sidan 291-292)